

[Madsen-Mygdal.]

Verden indtræffer et eller andet mirakuløst, som fuldstændig vender Billedet, er denne Politik uafvendelig dømt til at bryde sammen. Det hele er kun et Tidsspørgsmaal, og som Forholdene ligger i Dag her i Landet, drejer det sig endda om en kort Tid; men der er intet som helst Holdepunkt for den Antagelse, at Hjælp paa en eller anden vidunderlig Maade vil komme af sig selv. Tværtimod indser man i alle Lande rundt omkring os Nødvendigheden af, at baade de offentlige Udgifter og Erhvervenes Produktionsomkostninger bringes i Overensstemmelse med det nye Prisniveau. Overalt træffes der mere eller mindre drastiske Foranstaltninger til Fremme af denne Tilpasning, kun ikke hos os. Her drister Regeringen sig til at fortsætte med de samme Udgifter, som om der intet var sket.

Naar Regeringen stadig fastholder den Opfattelse, at det er muligt at opretholde de offentlige Udgifter med det samme Beløb, som vi har arvet fra helt andre Tider, ja, endogsaa at forøge det, saa kan det jo kun forklares paa den Maade, at Regeringen endnu ikke har indset, hvilken mægtig Indtægtsnedgang for hele Nationen der har fundet Sted i de sidste to Aar, og jeg tror, at der ogsaa er adskillige Medborgere her i Samfundet, der endnu ikke har forstaaet, hvad der er sket. Der er sket det for vor Nation, som jeg tør sige er enestaaende i hele vort Folks Historie. Jeg skal i saa Henseende minde om, at jeg for godt et Aar siden her i Tinget fremlagde en Udregning over, hvad Prisdifferensen mellem Landbrugets Udførselsvarer i Januar 1931 sammenlignet med Januar 1930 betød i Penge, beregnet paa det i 1930 faktisk udførte Kvantum af Landbrugsprodukter, og Resultatet blev en Prisdifferens i Bruttoindtægten paa det mægtige Beløb 348 Mill. Kr. — jeg skal i saa Henseende henvise til Folketingstidende for 1930—31, Spalte 4496. Nu giver en Prissammenligning for en enkelt Maaned jo ikke noget helt paalideligt Billede, men ved Udgangen af Aaret 1931 har jeg anmodet Landbrugsraadet om at foretage en Sammenligning mellem de to Aar 1929 og 1931, og Raadet har derefter villigst tilstillet mig følgende Oplysninger. Hvis det i 1931 udførte Kvantum Land-

brugsprodukter multipliceres med Forskellen mellem Gennemsnitsprisen for 1929 og for 1931, saa har Landbruget for Eksporten i 1931 haft en Mindreindtægt paa 537½ Mill. Kr. Jeg bemærker her, at naar jeg har ønsket Sammenligningen foretaget for 1929 og ikke for 1930, saa skyldes det, at 1930 var et „blandet“ Aar, hvis første Halvaar var omtrent normalt, men hvis sidste Halvaar var præget af den begyndende Prisnedgang. Men i Løbet af disse to Aar er Landbrugets Bruttoindtægt altsaa blevet 537½ Mill. Kr. mindre, end den vilde have været, hvis Priserne for 1929 var blevet staaende. Naar selve Eksportindtægten ikke viser denne Nedgang, men for øvrigt en Nedgang, der ligger over 300 Mill. Kr., saa skyldes det kun den Omstændighed, at Eksportkvantumet var betydeligt større i 1931 end i 1929. Men for Landbrugets Fortjeneste, for Landbrugets Rentabilitet er Tallet 537½ Mill. Kr. det afgørende. Rentabiliteten er formindsket med dette Beløb, dog at der naturligvis skal tages skyldigt Hensyn til det Beløb, som f. Eks. indførte Foderstoffer er blevet billigere, men da de indførte Foderstoffer kun udgør 13 pCt. af den samlede Foderstofmængde, spiller denne Prisnedgang kun en underordnet Rolle i hele Billedet. Men dertil kommer, at Prisniveauet i Dag er betydeligt daarligere, end Gennemsnitstallet for 1931 viser, og i dette Øjeblik vil det sikkert komme Sandheden meget nær, hvis Nedgangen i Landbrugets Indtjeningsevne anslaaes til op mod 600 Mill. Kr. Naar saa hertil føjes, at ogsaa vore andre Eksportvirksomheder i høj Grad er mærket af Depressionen udefra — det mærker navnlig Skibsfarten, der i Dag har nær ved 400 000 Tons oplagte Skibe, men det gælder ogsaa visse Dele af Industrien; og det gælder Fiskeri og Handelsvirksomhed udadtil — saa bliver det jo et forfærdende Tal for Indtægtsnedgangen i Løbet af disse to Aar for en saa lille Nation som den danske. Det er mig ufatteligt, at Regeringen under saa mægtig en Forringelse af Nationens Indtjeningsevne tør fastholde, at vi stadig kan fortsætte med de samme offentlige Udgifter og de samme Skattebyrder, ja, at den endog kan stille Forslag om at øge dem i en saadan Tid. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ryster paa Hovedet, og jeg ved jo nok, at det ikke nytter at tale til ham og ej